

Jász Attila

Esőkapu

*mindig kell hozzá egy csipetnyi ellenfény
hogy akár a legapróbb részleteket is
miként a szívópitvar rosszul záródó billentyűjét
a hajnali eső kapuját
nyitva találád*

Mindigangyal

*a tökéletesen festett tájakon mindig angyal suhan át éppen,
Madár, egy repülő kondenzcsíkja vagy zuhanó Ikarosz képében*

*Jelenléte csak hiánya által érzékelhető, ám láthatatlanul is átrendezi
a dolgokat valami érthetetlen erő, mozgatja a galéria falait, akár
a test a szárnyaló fantáziát*

Ahogycsak

*Olyan otthon éreztem magam a képek vastagon felkent festékrétegeiben
ahogy csak egy múzeum halott falai között vagy
egy szinte már túlságosan is hosszú szaxofonszólo vége felé lehet*

Halakaparton

*Kavicsok alszanak a betonútban
Éjszakai reflektorok hunyorognak a napsütésben*

*És úgy van, úgy van
Nagymama bóbiskol a karosszékekben*

*Én meg éppen elfelejtett emlékeidben alszom
Frissen sült halak a parton*

Sósízű

*Az a feszült, maszkszerűen borostás arc
Azóta is hiába vezet le a tengerig és vissza ezer kilométereket*

*A visszapillantó tükrében ugyanúgy, továbbra is ott hullámszik
a menekülés tengerszürke, sós ízű reménye
Neuronjaiból örökre kitörölhetetlenül*

Nézemcsak

*Egy fáradt angyal álmos maszkját mosom le magamról
És nézem csak, ahogy a reggeli lefolyóban eltűnik
az arcom*

Nemakar

*Hajóról nézni a halk, halódó partot
Ahogy Isten lecsupaszít mindent, alkot*

*Egy angyal meg a partról nézi a tengert
Vizet, köveket, nem akar látni embert*